

МОТИВИ
към Присъда № 35 от 11.03.2024 г.
по НОХД № 1185/23 г.

Производството е по чл. 269, ал. 3, т. 4, б. „а“ от НПК.

Обвинението срещу подс. М.Д.В. е по чл. 325, ал. 2 от НК за това, че на 29.09.2022г. в гр. К. е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото, като деянието е било съпроводено със съпротива срещу орган на властта, изпълняващ задължения по опазване на обществения ред и се отличава с изключителна дързост.

Подсъдимият в с.з. не се явява, като за него има данни, че се намира извън страната на неизвестен адрес.

Защитникът му – адв. Р. К. в с.з. пледира за частично оправдаване.

Представителят на РП-С.З., ТО-К. в с.з. поддържа обвинението.

Граждански иск не е предявен.

От събраните по делото доказателства, установени с доказателствени средства по НПК, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено следното:

На 29.09.2022 г. подс. В. бил в игрална зала „Р.Б.“, находяща се в гр. К. на пл. „С.“ № **. Същият започнал да се държи агресивно към клиентите на залата и ги изгонил. Служителите на залата – свидетелите Б.К. и М.Я. известили СОД и на място пристигнал св. А.Т.. Той не успял да изведе подс. В. от залата и уведомил полицейските органи на тел. 112. На място дошли свидетелите П.Ф. и Г.П.. Тогава подсъдимият започнал да ги нарича палячовци, отказал им да им даде лична карта, тази която имал хвърлил нарочно на земята. Полицейските служители задържали подсъдимия и го отвели в сградата на РУМВР-К., където подсъдимият им показал неприличен жест със среден пръст, наричал ги малумници, казвал им да го духат, нерекъл св. Ф. „паток“, а св. С. „мишка“ и „копеле“.

Описаната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите К., Янев, Терзиев, Ф., П. и С., акт по УБДХ, Заповед за задържане, които напълно кореспондират помежду си.

Описаната фактическа обстановка не се оспорва в с.з.

Имайки предвид установената по безспорен начин фактическа обстановка съдът намира, че подс. В. от обективна и субективна страна е осъществил състава на чл. 325, ал. 1 от НК.

Безспорно поведението на подс. В. в залата е непристойно, като същия е извършил действия, с които е изгонил клиентите на игралната зала, а последствие е използвал неприлични думи и действия срещу полицейските служители.

По делото има данни за употреба на алкохол и вероятно на наркотици при извършване на деянието, но предположенията по НП са забранени с чл. 303 от НПК, а съгласно съдебната практика пияно състояние е със съдържание на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, което не е било установено.

В с.з. не се установи, че при задържането подсъдимият се е съпротивлявал или деянието се е отличавало с особена дързост, поради което по първоначалното обвинение по чл. 325, ал. 2 от НК подсъдимият следва да бъде признат за невиновен и оправдан.

От обективиранията действия на подсъдимия следва извода, че към момента на извършване на деянието той е действал с пряк умисъл.

Подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е общественотоопасните последици и е искал тяхното настъпване.

Подсъдимият не е бил лишен от възможността правилно да възприемат фактите и е

извършил деянието като е съзнавал всички негови съставомерни елементи.

Имайки предвид изложените мотиви съдът намира, че подсъдимият В. следва да бъде признат за виновен и наказан.

При определяне вида на наказанието съдът взе предвид, че подсъдимият не е осъждан и не е бил освобождаван от наказателна отговорност, деянието е било умишлено, от него не са произлезли имуществени вреди и се предвижда наказание до три години лишаване от свобода.

Налице са условията на чл. 78а, ал. 1 от НК за освобождаване от наказателна отговорност на подсъдимия с налагане на административно наказание глоба.

Съдът като взе предвид имотното състояние на подсъдимия (работи в чужбина), интензивността, вида и значението на употребените обидни изрази, както и към кого са отправени, като отегчаващи вината обстоятелства. Като смекчаващо вината обстоятелство следва да се приемат добрите характеристични данни.

На подс. В. следва да се наложи наказание глоба в размер на 2000 лв. като по този начин целите на чл. 12 от ЗАНН ще бъдат постигнати в максимална степен.

Водим от горните мотиви съдът постанови присъдата си.